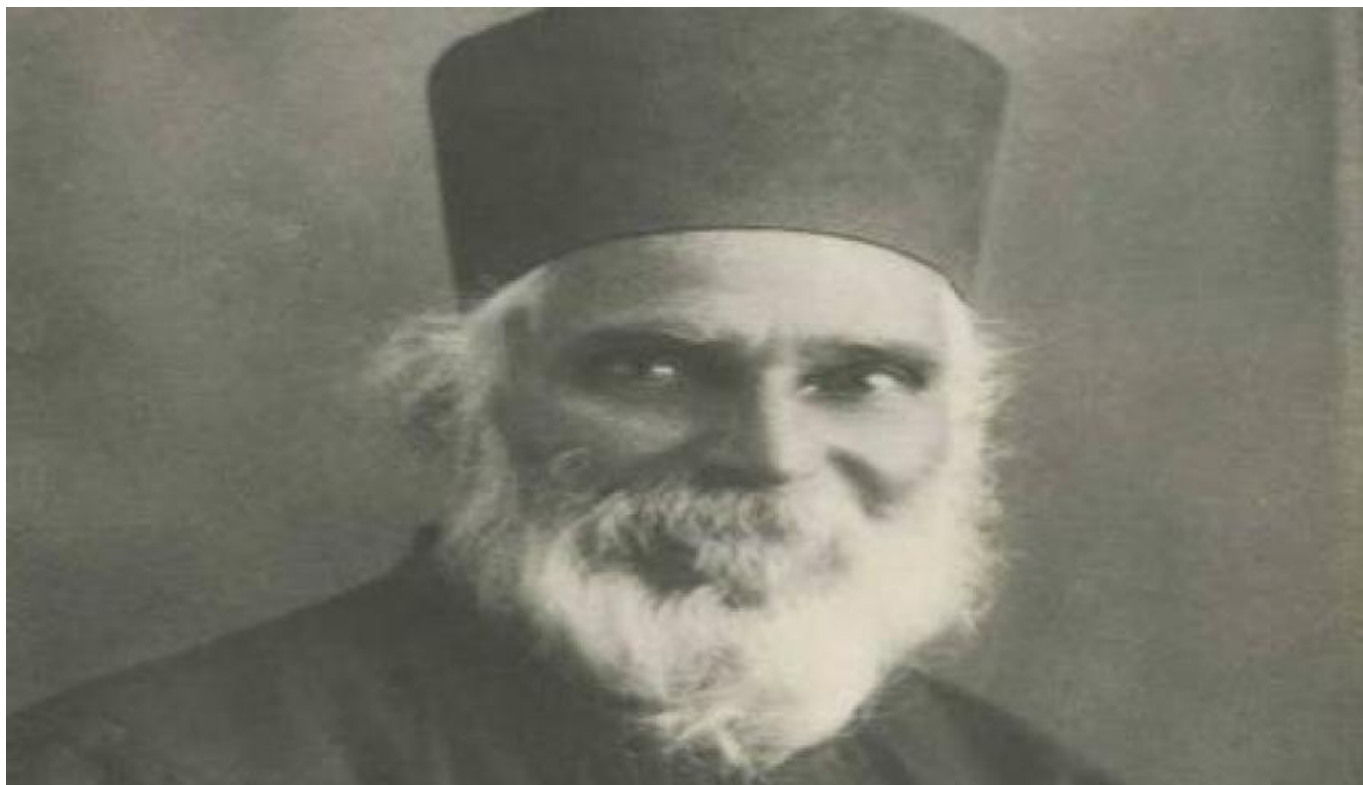

Παπά Κυπριανός Σταυροβουνιώτης: «Θα βλέπετε τους άντρες σαν τις γυναίκες, και τις γυναίκες σαν τους άντρες...»

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Η παρακάτω συνομιλία σκιαγραφεί και αποτυπώνει κάποια μεγάλα πνευματικά αναστήματα πού έζησαν παλαιότερα στην ιστορική Μονή Κύκκου, στην Κύπρο. Ένα από αυτά υπήρξε και ο παπά Κυπριανός Σταυροβουνιώτης...

Κ.Ι. (Κ. Ιωαννίδης): Είχατε την ευλογία να γνωρίσετε τον παπά-Κυπριανό, όπως ήταν γνωστός, τον Σταυροβουνιώτη, έναν άνθρωπο, ο οποίος είχε πύρινη φλόγα μέσα του, εάν κρίνω από τα μάτια του, τα οποία έβγαζαν φωτιά. Η φωτογραφία του είναι αποκαλυπτική. Νομίζω ότι ήταν ένθεος. Είχε μέσα του μέθη Θεού. Εσείς τι θυμάστε από τις πρώτες επαφές μαζί του και πώς τον γνωρίσατε;

Γ.Γ. (Γέροντας Γαβριήλ, Πνευματικός στην Ι.Μ. Κύκκου): Ήμουνα στα 15 ή 16 μου χρόνια, όταν για πρώτη φορά επισκέφτηκα το Σταυροβούνι με την πρόθεση να εξομολογηθώ. Τότε μου σύστησαν στο μοναστήρι τον παπά-Κυπριανό, ο οποίος ήταν ένας πραγματικά θεόπνευστος, ασκητικότατος άνθρωπος.

Μόλις τον αντίκρυζες έβλεπες την ακτινοβολία της χάριτος του Θεού. Έβλεπες ένα ασκητικό πρόσωπο να ακτινοβολεί. Ήταν απλός, με ένα παλιό ράσο και περπατούσε με πεπαλαιωμένα σάνδαλα. Είχε μέσα του πλατιά αγάπη, ικανή ν' αγκαλιάσει τον κάθε άνθρωπο. Στην εξομολόγηση, ήτανε πολύ σοφός.

Στην πρώτη μου εξομολόγηση εντυπωσιάστηκα από τη σοφία και την αγάπη του. Βέβαια, τον ξαναείδα επανειλημμένα, αλλά, ένα στιγμιότυπο από μια εξομολόγηση, μ' εντυπωσίασε. Σε μια επίσκεψή μου τον συνάντησα έξω στα χωράφια...

Ήταν εργατικότατος άνθρωπος (δεν ήταν μόνο πνευματικός), και χειρονακτικά δούλευε πολύ σκληρά. Τον συναντούσε κανείς περπατώντας μέσα στα περιβόλια. Στη συνάντηση αυτή τον βρήκα να κάθεται και να κόβει, νομίζω, πατάτες για τα ζώα. Δεν έδωσε πολλή σημασία όταν τον χαιρέτησα. Έσκυψα και του φίλησα το χέρι, και κάθισα απέναντι περιμένοντας να τελειώσει. Μετ' ολίγον, ψήλωσε το

βλέμμα, δεν ξέρω τι να πω, το βλέμμα του ήτανε διαπεραστικό. “Διάβαζε” τι ακριβώς ήθελε ο άλλος.

Τότε φώναξε κάποιον πατέρα και τον παρακάλεσε να φέρει τον Ευεργετινό.

Τον έφερε και μου είπε να διαβάσω. (σελ. 37)

—Τι να διαβάσω πατέρα;

Άνοιξε το βιβλίο και μου έδειξε να διαβάσω κάπου. Όταν διάβασα, βρήκα εκείνα τα θέματα για τα οποία πήγα εκεί. Στο πρόβλημα που είχα βρήκα τις απαντήσεις στο σημείο που διάβασα. Όταν τελείωσα του είπα:

- Γέροντα, αυτά που ήλθα να σου πω, είναι αυτά που τώρα διάβασα.

Μου λέει:

- Παιδί μου, αυτά είναι αποστάγματα Πατέρων, αποστάγματα αγώνων πνευματικών. Έλα να βάλουμε και το πετραχήλι να σου διαβάσω την ευχή και να πηγαίνεις.

Ήταν μια περίπτωση μοναδική που μ’ εντυπωσίασε. Επρόκειτο για διεισδυτικότατο άνθρωπο με χάρισμα Θεού. Όσα διάβασα από τον Ευεργετινό αυτά ήταν όσα είχα να του πω....(από τη σελ. 38)

Επίσης, αποσυρόταν κάτω από ένα πεύκο, μέσα στο δάσος. Ήταν δασώδης η περιοχή του Σταυροβουνιού, μετά κάηκε και έμεινε γυμνό. Συνεχώς αποσυρόταν, εχάνετο και τον αναζητούσαν.

Κ.Ι.: Πήγαινε για προσευχή.

Γ.Γ.: Επέστρεφε συρτός, με το μπαστούνάκι του, σαν να έβλεπες κάποιον να έρχεται από άλλο κόσμο. Έναν άγιο. Απ’ όλους τους πατέρες ξεχώριζε. Ήταν κάτι άλλο, κάτι ξεχωριστό, ο πατήρ Κυπριανός.

Βέβαια, και ο μετέπειτα Αρχιεπίσκοπος Λεόντιος όταν ακόμα ήταν Τοποτηρητής του Αρχιεπισκοπικού Θρόνου σύχναζε πολύ στο μοναστήρι. Όταν κατέβαινε στη Λευκωσία, στην Αρχιεπισκοπή, έπρεπε να περάσει οπωσδήποτε από το μοναστήρι για να τον συναντήσει. Καθόταν ολόκληρη μέρα και μιλούσε μαζί του. Ο Λεόντιος θαύμαζε τη σοφία αυτού του ανθρώπου.

Κ.Ι.: Το γεγονός ότι δεν είπε στους Γέροντες Παναή και Βασίλη να γίνουν μοναχοί, αυτό δείχνει τον αυτοέλεγχό του και τη Γεροντική διάκριση που τον χαρακτήριζε.

Γ.Γ.: Ήταν πολύ διακριτικός ο Γέροντας Κυπριανός και πολλές φορές προφήτευε. Σ’ έβλεπε κατάμματα και κάτι έπαιρνε. Πολλές φορές, χωρίς να εκφραζόμαστε για κάποια πράγματα στην ώρα της εξομολογήσεως, ο παπά-Κυπριανός από μόνος του μιλούσε. Έβλεπε και μιλούσε στην καρδιά μας.

Κ.Ι.: Είχε το χάρισμα. Μου θυμίζει το Γέροντα Πορφύριο σε πολλά.

- Γ.Γ.: Προέλεγε, πριν 50 χρόνια, για τις μετέπειτα εξελίξεις. Έλεγε ότι θα δείτε ανθρώπους πονηρεμένους. - Εγώ, έλεγε - μπορεί να μην ζήσω, εσείς πρέπει να

ζείτε. Θα βλέπετε τους άντρες σαν τις γυναίκες και τις γυναίκες σαν τους άντρες. Τώρα, πραγματικά, εντυπωσιαζόμαστε πώς έλεγε αυτά τα πράγματα ο άνθρωπος αυτός.

Κ.Ι.: Προέβλεπε τους έσχατους καιρούς.

Γ.Γ.: Προέβλεπε και έδινε χαρακτηρισμούς. Θα βλέπετε τους άντρες με μακρυά μαλλιά, με σκουλαρίκια και τις γυναίκες δεν θα τις ξεχωρίζετε.

Κ.Ι.: Φθάσαμε και σε χειρότερα.

Γ.Γ.: Εντυπωσιαζόμαστε που έβλεπε κάτι τέτοιο, το οποίο, τότε, δεν υπήρχε. Μιλώ τώρα για το 1945-1946. Δεν υπήρχαν, τότε, τέτοια πράγματα.

Επίσης, μας έλεγε για κάποιο όραμα που είδε ο Άγιος Προκόπιος.

«Έβλεπε ο Άγιος Προκόπιος, έλεγε, μερικούς ιερείς, μοναχούς, αλλά και λαϊκούς να είναι σε μια χαράδρα και να προσπαθούν να αναρριχηθούν. Και όταν ρώτησε ο άγιος «ποιοι είναι αυτοί που βλέπω;» (σελ. 39) η απάντηση ήταν ότι είναι άνθρωποι του 8ου αιώνα, οι οποίοι, αναρριχώνται για να φθάσουν τα μέτρα τα δικά σας, αλλά δεν θα μπορούν, διότι θα λείπουν τα πρότυπα.

Ο Θεός, όμως, με την ευσπλαχνία του, θα ανταμείψει με τον ίδιο μισθό αυτούς, όπως και τους πρώτους, γιατί καταβάλλουν προσπάθειες για να αποκτήσουν την αρετή και να φτάσουν τα μέτρα της τελειότητας».

Ένα άλλο στιγμιότυπο που θυμάμαι, ήταν, όταν τον επισκεφτήκαμε την προτεραία του θανάτου του και ο πατήρ Κυπριανός ήταν τόσο αποδυναμωμένος, εξαιτίας της ασθένειάς του και δεν μπορούσε να μιλήσει.

Κ.Ι.: Θυμάστε τι ασθένεια είχε;

Γ.Γ.: Έπασχε από καρκίνο. Θυμάμαι πως μας είπε ο πατέρας που τον διακονούσε ότι δεν μπορείτε να τον δείτε και δεν μπορεί πλέον να μιλήσει. Εμείς θέλαμε να του φιλήσουμε το χέρι και να πάρουμε την ευχή του. Όταν του μίλησε, του είπε, να περάσουμε μέσα και ζήτησε βοήθεια να καθίσει στο στρώμα και άρχισε, εκείνη την ώρα, να ομιλεί.

Θυμάμαι απευθυνόμενος πιο πολύ στο Γέρο Παναή και στο Βασίλη έλεγε:

«παιδιά μου, να μέινετε εκεί που είστε. Μη σας σαλέψει το θέμα του Ημερολογίου». Τον βασάνιζε, το θέμα. Όμως δεν ήθελε ν' αποκοπεί από τον κορμό της Εκκλησίας. Και συνέχισε:

«Ένα είπα στον εαυτό μου. Εξήντα χρόνια πάλευα να νικήσω τη σάρκα κι όμως τώρα με νίκησε η σάρκα». Και εννοούσε ότι δεν έφαγε ποτέ κρέας. Τις τελευταίες μέρες του είπαν (αφού δεν είχε ούτε στομάχι, ούτε τίποτε, λόγω του καρκίνου) να του κάνουν λίγο ζωμό κοτόπουλου, λίγη σούπα. Κάνετε, τους είπε και θεώρησε ότι τον νίκησε η σάρκα.

Κ.Ι.: Γέροντα, ο άγιος Νεκτάριος, ο παππούς ο Παναής, ο παπά-Κυπριανός, πέθαναν από καρκίνο. Γιατί οι άγιοι άνθρωποι, να υποφέρουν από αυτές τις ασθένειες; Έχω τη γνώμη ότι το πολύ δόσιμο, η πολλή αγάπη ξεπερνά κάποια όρια και αυτό έχει

συνέπειες στην υγεία.

Γι' αυτό, ίσως, πρέπει να κρατούμε την αρμονία, την ισορροπία. Αυτοί, όμως, από το πολύ δόσιμο στις ανάγκες της Εκκλησίας, ξεπερνούν κάποια επιτρεπτά όρια και είναι κι αυτό ένα στοιχείο που η φύση δεν δέχεται, γι' αυτό και η σάρκα αρρωσταίνει.

Γ.Γ.: Δεν νομίζω.

Κ.Ι.: Έτσι το καταλαβαίνω. Είναι η αρρώστια επίσκεψη Θεού. Ακόμη περισσότερο καθαρίζεται ο άνθρωπος. Οδηγείται σε ακόμη λεπτότερους, θειότερους κόσμους. Βέβαια, έχουμε και το Γέροντα Παΐσιο, το Γέροντα Επιφάνιο Θεοδωρόπουλο. (σελ. 40)...

Πηγή: iellada.gr